چهار [خصلت] است که اگر در کسی باشد منافقی خالص است و هرکس خصلتی از آن در وی باشد، خصلتی از نفاق در اوست تا آنکه ترکش کند: چون سخن گوید دروغ گوید و چون پیمان ببندد پیمان شکند و چون وعده دهد خلاف وعده کند و چون دشمنی کند از حد به در رود و حق کشی کند

از عبدالله بن عمرو ـ رضی الله عنهما ـ روایت است که گفت: رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمودند: «أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ نِفَاقٍ حَتَّى يَدَعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ»: «چهار [خصلت] است که اگر در کسی باشد منافقی خالص است و هرکس خصلتی از آن در وی باشد، خصلتی از نفاق در اوست تا آنکه ترکش کند: چون سخن گوید دروغ گوید و چون پیمان ببندد پیمان شکند و چون وعده دهد خلاف وعده کند و چون دشمنی کند از حد به در رود و حق کشی کند».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ نسبت به چهار خصلت هشدار داده‌اند که اگر در مسلمانی یکجا شود، به شدت شبیه منافقان خواهد شد؛ و این دربارۀ کسی است که این خصلت‌ها بر وی غالب باشد، اما کسی که به ندرت دچار آنها می‌شود در این حدیث داخل نیست. این خصلت‌ها عبارتند از: نخست: هرگاه سخن گوید به عمد دروغ می‌گوید و از راستی در سخن دوری می‌کند. دوم: اگر پیمان بندد، به آن وفا نمی‌کند و پیمان‌شکنی می‌کند. سوم: اگر وعده دهد به آن وفا نمی‌کند و خلاف وعده می‌کند. چهارم: اگر خصومت ورزد و با کسی درگیر شود، درگیری‌اش بسیار شدید است و حق را زیر پا می‌کند و در پاسخ به او و خرد کردن او حیله نموده و باطل‌گویی نموده و سخن باطل و دروغ می‌گوید. نفاق یعنی اظهار چیزی که خلاف آن را در باطن پنهان می‌کند. این معنا در کسی که این خصلت‌ها را دارد موجود است و نفاقش در حق کسی خواهد بود که با او سخن گفته و به او وعده داده یا او را امین شمرده یا با او درگیر شده یا با او پیمان بسته است. این به آن معنا نیست که او از نظر اسلام منافق است و تظاهر به اسلام می‌کند و در دل کافر است. و کسی که یکی از این خصلت‌ها در وی باشد، یکی از خصلت‌های نفاق در اوست تا آنکه ترکش کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/65124